

Sov ikke sommeren væk; historien kunne totalt ændre sig

Leder fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018 – Tre Schiller Institutbegivenheder viser, at det nye paradigme for økonomisk fremskridt og samarbejde mellem nationer, som er vokset frem fra Asien og nu er begyndt at transformere Afrika, kan nå ind i Europa, ind i det krigshærgede Sydvestasien og kan engagere præsident Donald Trumps Amerika.

Den 30. maj gik Instituttet sammen med den kinesiske ambassade i Sverige og det Kinesisk-Svenske Erhvervsråd for at samle et stort diplomat- og erhvervspublikum og gøre det klart, hvorfor Kinas Bælt & Vej Initiativ har fanget Østeuropas opmærksomhed og ligeledes tilbyder økonomisk genoplivning til Vesteuropa. 6. juni vil Schiller Instituttet og Yemens Almene Investeringsmyndighed præsentere en ny rapport om, hvordan Yemen kan genopbygges med Bælte & Vej Initiativet, selv med Saudi-Arabien og dens »koalition«, der angriber og bomber den eneste havn, der udgør landets livline, den yemenitiske havn Hodeidah.

Og på Schiller Instituttets konference 9. juni i New York vil Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche få følgeskab af talere fra FN-konsulater og amerikanske ledere, der vil arbejde for, at præsident Trump får et topmøde med den russiske præsident Putin – hvilket er helt uundværligt for fred i Mellemøsten og sikkerhed i hele verden.

At præsidentens topmøde med Nordkoreas Kim Jong-un næste tirsdag kunne føre til et tøbrud i verdens ældste »uopløselige«, frosne konflikt, er et vidnesbyrd til fordel for det nye paradigme for nationalt samarbejde, der har udviklet sig i Asien. Kina, Rusland, Japan, Indien og

naturligvis Sydkorea arbejder alle for præsident Trumps succes og giver ham større frihed til at ændre sin indstilling til en udvikling på topmødet i retning af en atomafrustning.

Hans succes vil også være deres succes pga. gennembruddene i infrastruktur-konnektiviteten i hele Eurasien, som kan følge efter fred på Koreahalvøen.

Senere kunne et topmøde mellem Trump og Putin, der nu arbejdes på, imod britisk geopolitik og dens tilhængeres hylende opposition, bringe den samme udvikling til selv Sydvestasiens krigszone.

I dag beskrev Helga LaRouche udsigterne for arbejdet hen imod »principper for en fælles skæbne for menneskeheden« som forhåbningsfulde. Vesteuropa vil, tilføjede hun, enten erstatte sine nuværende principper (for nedskæringspolitik over for menneskeheden), eller også eksplodere. Selv de haltende tegn på økonomisk vækst i Amerika under Trumps præsidentskab har været tilstrækkeligt til at forårsage, at finans kredse fordømmer en »afkobling« fra et Europa, der atter falder bagud mod nulvækst, eller det, der er værre.

Og de halter, kombineret med kulturelle og postindustrielle sygdomme, der får den forventede, gennemsnitlige levealder i Amerika til at falde og store missioner, som udforskning af rummet, til at gå tabt.

Vi vil føre kampagne for Lyndon LaRouches metode til en økonomisk genrejsning, »LaRouches fire nye økonomiske love«. Glass-Steagall, for at bryde Wall Street op, og en statslig nationalbankpraksis, der skal erstatte det med produktiv kredit, er allerede blevet forsigtigt rejst i Italiens nye regering. I USA har de ført til »videnskabsdrevet økonomi«, forcerede programmer for fusionskraft og udforskning af Solsystemet, som bringer eksplosioner i produktivitet.

Dette er det nye paradigme, omkring hvilket de asiatiske magter ønsker USA's samarbejde.

Foto: Frivillige aktivister fra LaRouchePAC i det nordlige New Jersey mobiliserer for LaRouches Fire Love. Maj 2018. (Photo Sylvia Rosas / LaRouchePAC)

Verden står på randen af en ny orden for fred og udvikling

Leder fra LaRouchePAC, 3. juni, 2018 – En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution:

»En afgørende epoke har århundredet skabt,

Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.«

Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblikks storhed?

Den Nye Silkevejsånd, en udvikling, der blev initieret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som Xi Jinping så stærkt vedtog for fem år siden, har frembragt dette store øjeblik sammen med de amerikanske og europæiske befolkningers historiske opstand imod det kulturelle og økonomiske forfald i hele den vestlige verden. Dette reflekteres i Brexit, valget af Trump, det nylige italienske valg og lignende bevægelser andre steder.

I dag smuldrer opdelingen af verden i geopolitiske blokke – kernen i Det britiske Imperiums evne til at bevare finansoligarkiets magt, i City of London og på Wall Street –

for øjnene af os. Præsident Donald Trump har lanceret en freds- og udviklingsproces på Koreahalvøen i tæt samarbejde med Kina, Rusland og Japan. Den amerikanske ambassadør til Rusland Jon Huntsman har meddelt, at det presserende nødvendige topmøde mellem Trump og præsident Vladimir Putin omsider er ved at blive arrangeret med en dagsorden for at løse de tilbageværende »krigsskuepladser for arrangerede tvekampe« i Sydvestasien og Østeuropa, især i Syrien og Ukraine. I alle disse brændpunkter vil et heldigt udfald være totalt afhængigt af, at alle parter følger Lyndon LaRouches vise ord – få traktorerne i gang omgående, brug lige fra begyndelsen udviklingsprocessen som den nødvendige betingelse for alle politiske aftaler. Dette er den Nye Silkevejs præmis – win-win-troen på alle menneskers fælles mål og fælles rettigheder og skabelsen af fred gennem udvikling.

Indiens premierminister Narendra Modi gjorde det i sin hovedtale til Shangri-La-dialogen i Singapore den 1. juni klart, at Indien vil være en del af denne win-win-fremgangsmåde og kom med en passioneret appel for, at asiatiske nationer, og alle nationer, skulle være færdige med »stormagts-rivaliseringer« og understregede: »Et rivaliseringens Asien vil holde os alle tilbage. Et samarbejdende Asien vil forme dette århundrede«.

Ambassadør Huntsman sagde her til morgen til »Fox and Friends«, da han blev spurgt om planer for et Putin-Trump-topmøde, at »begge sider ser favorabelt på dette«, og at: »Det er utænkeligt at konkludere, at man kan få Mellemosten til at falde til ro uden, at USA og Rusland behandler spørgsmålet om den hvepserede, der hedder Syrien. Og det er utænkeligt, at man rationelt kan behandle spørgsmålet om strategisk stabilitet og atomvåben, når vore to lande er i besiddelse af 90 % af verdens atomvåben. Isolation fikser ikke tingene. Det gør det, at vi kommer sammen.«

Trump tager dristige skridt. Russiagate-svindelen fortsætter med at blive optrævlet, med LaRouche-organisationens afsløring

af briternes rolle i kupforsøget mod USA's præsident, der nu er et hovedemne i selv mainstream-medierne. De medskyldige spillere i Obama-administrationens efterretningssamfund står nu selv over for mulig retsforfølgelse og afslører yderligere sig selv i deres panik. Obamas efterretningschef James Clapper pralede i bogstavelig forstand til Bloomberg News 2. juni, at han og andre »manipulerede« valg i udlandet og regelmæssigt »væltede regeringer«, men at dette var OK, eftersom »det blev gjort med henblik på det pågældende lands befolknings bedste interesse – i betragtning af den traditionelle ærbødighed for menneskerettigheder«. Historien vil redegøre for de »menneskerettigheder«, som den anglo-amerikanske klike gav befolkningerne i Vietnam, Irak, Libyen og Syrien, blandt andre. Det er præcist denne mentalitet med »regimeskifte« – simpelt hen en ny term for Det britiske Imperiums geopolitikker – som Trump har afvist, og som er en hovedgrund til det britiske panikforsøg på at ødelægge ham.

Det nye paradigme, der nu er ved at blive virkeliggjort, er truet af det vestlige finanssystems hastigt forværrende tilstand. Dette systems europæiske sektor konfronteres med opstanden i Italien, krisen i Deutsche Bank og andre potentielle gnister, der kunne antænde den massive derivatboble, der kunstigt støtter hele konstruktionen. Med Trump, der bryder fri af det britiske kupkomplot, må han handle hurtigt for at gennemføre en reform af finanssystemet i Hamiltons tradition, som det fremlægges i LaRouches Fire Love, for at gøre det muligt for nationen både at blive en del af og også bidrage til udfoldelsen af den Nye Silkevejs-udviklingsproces i alle dele af verden, og videre endnu.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo skåler med viceformand for DPRK's Centralkomite Kim Yong-chol under en arbejdsmiddag i New York City, 30. maj, 2018. [State Department photo/ Public Domain]

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive

verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllere får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle

Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede EIR-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City

of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliteerne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at vetoe eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskarak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskriser, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede

»finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde

valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæste-observatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Finanskredse **nedstemmer**
regering for

Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finans kredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finans kredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finans kredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finans kredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-’junkgæld’, og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske

Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dettes forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme

farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Menneskehedens strategiske kamp mellem det gamle og nye paradigme fremstår klart af udviklingerne i Italien

Leder fra LaRouchePAC, 24. maj, 2018 – Intetsteds fremstår den strategiske kamp mellem det gamle og det nye paradigme klarere end i europæiske responser til udviklinger i Italien, hvor en ny regering, bestående af partierne Lega og M5S, kommer til magten, og hvor to af deres hovedprogrampunkter er forslag om Glass-Steagall og en udviklingsbank, begge forslag, som er indlejret i de Fire love, som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udgav i 2014, nu fremprovokerer vildt hysteri og ondskabsfulde angreb fra deres side, der forsvarer det rådende, imperiale, transatlantiske finanssystem.

Som Schiller Instituttets præsident og stifter **Helga Zepp-LaRouche** i dag bemærkede i sin internationale webcast, så er dette fuldstændig ekstraordinært. Italien trues med finansiell krigsførelse og regimeskifte og bliver af andre EU-medlemmer advaret om, at det vil »få en lærestreg«, hvis det vover at gå frem med anti-euro-politikker – som om Italien på en eller anden måde skulle være ansvarligt for den finanskrisen, der allerede er i gang, ifald det handler til forsvar for sin egen suverænitet og sin befolknings ønsker.

Det, man skal forstå, sagde Zepp-LaRouche, er, at valget af Lega/M5S-regeringen ikke er et isoleret fænomen, men snarere *»en lang oprørsbølge imod de neoliberale politikker, som kom til udtryk i Brexit, valget af Donald Trump, 'nej'-et i den italienske folkeafstemning sidste år om en ændring af forfatningen, valget i Østrig og nu valget i Italien – dette er alt sammen resultater, der viser, at befolkninger ikke længere ønsker at underkaste sig disse fuldstændig uretfærdige nedskæringspolitikker, der udelukkende er til fordel for bankerne, spekulanterne og de rige, på bekostning af befolkningsmasserne«.*

Det er afslørende, sagde Zepp-LaRouche, at de mest hysteriske angreb på Italien kommer fra dem, *»der har skabt deres gigantiske, virtuelle formuer ... med dette højspekulative system, det neoliberale system, der er knyttet til krige, baseret på løgne, med såkaldte 'humanitære interventioner', regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det er hele denne model, der virkelig ikke længere fungerer«.*

Dette går virkelig til kernen af kampen mellem det afdøde, gamle paradigme og det Nye Paradigme, *»som fokuserer på økonomisk vækst for folkets almene vel«*, understregede Zepp-LaRouche. Se udviklingen i Italien som *»en gylden mulighed for at blive af med den form for ekstremt farlige, spekulative udskejelser, og sats på en samlet Glass/Steagall-bankopdeling som det første trin til at redde systemet på denne måde«*, foreslog hun. I modsat fald *»står vi på randen af en ny*

finanskrise. Vi sidder på en vulkan«. De ændringer, som nu er i gang i Deutsche Bank, der er begyndt at afhænde sin giftige bankoperation, som har base i City of London, er lærerige, bemærkede hun, fordi Deutsche Bank er den største derivatbank i verden og står og vakler på randen af bankerot.

Direkte relateret til dette er de af britisk efterretning dirigerede 'Russiagate'-operationer imod præsident Donald Trump; et sandt edderkoppespind bestående af MI6 og GCHQ, der arbejder sammen med Barack Obamas bøller fra FBI/CIA for at omstøde valget i 2016. Disse »Spygate«-operationer, som der nu offentligt kommer detaljer frem om, blev lanceret for at sikre, at den amerikanske præsident ikke kunne gennemføre sine planer om at få gode relationer med Rusland og Kina eller trække USA tilbage fra involvering i udenlandske krige. Og neokonservative elementer i hans administration forsøger konstant at lokke ham tilbage, advarede Zepp-LaRouche, hvilket gør dagens aflysning af topmødet 12. juni med den nordkoreanske leder Kim Jong-un meget ulykkelig. Men, understregede Zepp-LaRouche, *»hvis Trump kan befries for dette edderkoppespind, mener jeg, man vil få at se, at han befinder sig i en langt bedre position til at gennemføre sine planer, end vi hidtil har set*«.

En måde at skære igennem alt Russiagate-vrøvlet, konkluderede Zepp-LaRouche, er at sikre, at Trump og den russiske præsident Putin afholder det topmøde, de diskuterede over telefonen tilbage i marts måned. Underskriv den relevante appel på Det Hvide Hus' webside, anbefalede hun, for at sikre, at 100.000 underskrifter bliver indsamlet frem til 20. juni. *»Sørg desuden for, at dette webcast bliver mere kendt og udbredt, for vi har et presserende behov for en politisk debat. I hvilken retning skal menneskeheden gå? Og hvordan kan vi organisere verden, så den bliver tryk og smuk for alle at leve i?*«

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest: Giv den et gag-bid på, og tøjlen den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscenarier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde

nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spygate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa – Truslen kommer fra City of London

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres) verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned – ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald

Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede, italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer milliarder i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgturneer. Men hidtil er Wall Street løbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Eksperter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og

forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvarer præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.

Briterne, der frygter fremskridt i Asien, rykker ud for at sprænge Mellemøsten i luften

Leder fra LaRouchePAC, 15. maj, 2018 – Benjamin Netanyahus israelske regering har begået en utilgivelig massakre på palæstinensere i Gaza i løbet af det seneste døgn; og de har hermed øget faren for en ny og *generel* krig i Mellemøsten, som allerede er rykket alt for tæt på. Den fare, som dette udgør for verdensfreden, bør ikke undervurderes – og det samme gælder for den katastrofe, det kunne blive for den økonomiske genopbygning og ditto fremskridt, der potentielt står til rådighed for Mellemøsten og Afrika, på basis af Bælte & Vej Initiativet, der spreder sig i hele Eurasien.

Netanyahu er ikke den, der primært får tingene til at ske i denne optrapning, selv ikke med sin åbenlyse aggression mod Syrien og krigstrusler mod Iran og Libanon. Det er heller ikke præsident Trump, hvis hasarderede fejltagelse med hensyn til Jerusalem kom, mens han kæmpede for sit politiske liv imod en kampagne for hans afsættelse og retsforfølgelse.

Det er britisk efterretning og eliten i den britiske regering, der er de primære aktører i krigsfremstødet, og som af Trump kræver en krigskonfrontation med Rusland samtidig med, at de anstifter og optrapper kupforsøget imod ham.

Igen i dag belærte chefen for britisk efterretnings MI5, Andrew Parker, efterretningsrepræsentanter fra den Europæiske Union om nødvendigheden af at bekæmpe Rusland på enhver tænkelig måde. Siden marts måned har den britiske regering

oppisket krigssvindelumre og anti-russiske konfrontationer – Skripal-forgiftningsaffæren; det særdeles tvivlsomme »angreb med kemiske våben« i Douma, Syrien. Britiske aktiver i Israel og Saudi-Arabien har iscenesat deres egne svindelnumre imod Iran samtidig med at angribe Syrien og føre en etnisk udrensningsskrig mod Yemen.

Så rædselsslagne er britiske geopolitikere over udsigten til et samarbejde omkring den Nye Silkevej mellem Kina, Rusland, Indien og Trumps USA, sammen med også Japan, Sydkorea og andre, at de med overlæg har promoveret krige imod det.

Lige nu kan truslen om generel krig i Mellemøsten kun vendes på basis af, at præsident Trump og præsident Putin mødes og samarbejder om det, som de begge ønsker. Disse to præsidenter kan stoppe denne nedstigning. Men faren kan i virkeligheden kun fjernes gennem en omfattende plan for økonomisk udvikling fra Afghanistan til Middelhavet og fra Kaukasus til Golfen, inkl. skabelse af afgørende ny infrastruktur og ved anvendelse af Kinas metoder til bekæmpelse af alvorlig fattigdom.

Det vil være muligt gennem Bælte & Vej Initiativets nye paradigme, hvis de fire, store hovedmagter, vi tidligere nævnte, kan samarbejde om det, assisteret af de andre asiatiske nationer. Præcis et sådant niveau af – tilsyneladende umulige – gennembrud har vist sig mulige gennem fremskridtet mod fred og genopbygning på Koreahalvøen. Det er fremkommet ud fra viljen til at samarbejde mellem Trump, Kinas præsident Xi, Putin, Sydkoreas præsident Moon og Japans premierminister Abe. Denne mulighed, inkl. Indiens afgørende bidrag, må holdes frem som eksempel for Sydasiens, Mellemøstens og Nordafrika.

For USA skal der mere til. Det britiske angreb på præsidentskabet er en krig imod samarbejde med Rusland og Kina; men det er ligeledes et angreb på lederskab som sådan. Det er et halvt århundrede siden, at USA havde et præsidentielt lederskab, der blot delvist trodsede britisk

geopolitik; og dette lederskab blev myrdet. I løbet af dette halve århundrede har amerikanerne i stigende grad ladet Wall Street tage over fra præsidenter og styre kongresser; de har mistet fornemmelsen for produktiv beskæftigelse og er blevet kulturelle pessimister.

»Jeg synes om denne leder, eller den leder« eller, »Jeg synes ikke om alt det kaos og al den interne strid«, vil ikke løse noget som helst. Amerikanske borgere må selv blive ledere og selvstændigt tænkende mennesker, som de engang brystede sig af. At tage deres økonomi og regering tilbage fra Wall Street er det formål, for hvilket LaRouche-bevægelsen forsyner dem med værktøjet.

Foto: Borgere i Gaza demonstrerer ved en barriere mellem Gaza og Israel 11. maj, 2018. (IDF Spokesperson Unit)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer til diplomati for fred og udvikling i kølvandet på drab i Gaza

Leder fra LaRouchePAC, 15. maj, 2018 – Dødstallet efter det voldsomme, israelske angreb 14. maj mod palæstinensiske demonstranter på Gazas grænse er nu oppe på 61 dræbte mennesker, med 2.700 sårede, heraf næsten halvdelen fra åben ild. Dette fandt sted samme dag som den ceremonielle åbning af den nye amerikanske ambassade, der blev flyttet fra Tel Aviv til Jerusalem, en handling, man vidste, var en provokation, i

betragtning af områdets historie.

Konfliktlinjerne blev oprindeligt trukket op i blod i Sydvestasien af britiske, geopolitiske interventioner for et århundrede siden, for at skabe vilkårlige grænser og fortsættende stridigheder. I dag fortsætter de denne praksis, i betragtning af den Londoncentrerede opposition mod drivkraften for global udvikling, der er knyttet til initiativet for den Nye Silkevej og potentialet for samarbejde mellem de »Fire Magter« – Kina, Rusland, Indien og USA, for at gøre en ende på imperiegeopolitik én gang for alle.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, opfordrede i dag til nødhandling i overensstemmelse med det Nye Paradigme for udenrigsrelationer, for fred og økonomisk udvikling. Hun understregede, at faren for en optrapning til generel krig er stor.

Under samtaler med medarbejdere sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg vil blot sige, at denne situation i Mellemøsten er virkelig farlig. Jeg mener, vi absolut også må kræve, at der må komme en efterforskning af, hvad det var, der skete – for det, der synes at være sket, er, at der var disse demonstrationer. For det første, så var resultatet af at flytte den amerikanske ambassade til Jerusalem forudsigeligt, i betragtning af, at begge sider gør krav på Jerusalem, og det er nu desværre sket. Men, da der kom demonstrationer imod dette i Gaza, skød de israelske, væbnede styrker på folk og dræbte 60 og sårede over 2.000. Dette er en grusomhed.

Situationen er naturligvis superspændt og kunne fuldstændig eksplodere. Jeg mener, at dette er meget ulykkeligt. Dette er virkelig slemt, men fremgangsmåden må være den, at man får alle sider til at erkende, at dette kunne være luntten til en virkelig stor krig, hvis ikke den store krig. For, hvis dette fører til en optrapning mellem Israel, Hezbollah og Hamas, så kunne det hurtigt optrappe hele vejen.

Så dette er virkelig noget, der viser os, hvor tæt verden står ved afgrunden, eller Armageddon, for den sags skyld. Folk bør virkelig indse, at vi må have en ændring i den måde, hvorpå man fører politik, til et Nyt Paradigme, hvis verden skal reddes. Dette er virkelig en meget alvorlig situation, og vi bør gøre dette til en forstærket appel om, at vi må have en ændring af politikken, hvor de Fire Magter arbejder sammen om alle disse spørgsmål, for så ville denne form for destabiliseringer ikke kunne forekomme.«

Schiller Instituttets resolution for Latinamerika opfordrer nationer til at tilslutte sig Bælte & Vej og afslutte fattigdom

Leder fra LaRouchePAC, 14. maj, 2018 – Schiller Instituttet er begyndt at cirkulere en resolution i hele Latinamerika, der har til hensigt at fremme en bred debat om, hvorfor områdets nationer må tilslutte sig Silkevejsånden og arbejde sammen med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Resolutionen har titlen: »En appel til regeringerne, nationerne og folkeslagene i Latinamerika: Videnskaben om at afslutte fattigdom; Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke også?«

(Kan læses her på spansk)

Resolutionen bemærker, at 200 million af de 600 million

indbyggere i Latinamerika og Caribien officielt klassificeres som fattige. »Fattigdom er ikke en naturlig tilstand for menneskeheden«, fremhæver erklæringen; den kan udryddes på én generation, som Kina har gjort. »Kina har reduceret antallet af fattige mennesker fra 875 million i 1981 til 30 million i 2018 – en reduktion på 97 %! – iflg. Verdensbankens statistik. Og Xi Jinpings regering er forpligtet over for fjernelse af fattigdom overhovedet, frem til 2020. Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke?«, spørger resolutionen.

Resolutionen diskuterer dernæst, hvordan Kina har opnået dette. »Som Kina har vist, kan fattigdom fjernes med en økonomisk plan, baseret på udryddelse af spekulation og fremme af videnskabelig innovation og introduktion af de mest avancerede teknologier«, såsom byggeri af et stort netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele landet. »Kinas fremgangsmåde er i overensstemmelse med den systemiske udvikling af videnskaben om fysisk økonomi, som økonom Lyndon LaRouche hen over fem årtier har udviklet og udbredt.«

Kina udvider nu sin økonomiske succes over hele planeten gennem Bælte & Vej Initiativet, som de latinamerikanske nationer må tilslutte sig, erklærer resolutionen. Anmodningen slutter med en appel i tre punkter:

»Vi opfordrer vore regeringer til fuldt og helt at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet ... På denne måde vil vores ungdom, i stedet for fattigdom og narkotika, have en fremtid med store infrastrukturprojekter.

Vi opfordrer vore politiske partier, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og andre organisationer til at fremme en bred, national diskussion for at lære om BVI og videnskaben om fysisk økonomi, der ligger til grund for BVI, og til indtrængende at opfordre vore regeringer til at tilslutte sig. Vi vil ikke længere tolerere tomme taler om demokrati og korrupsion. Tiden er kommet til at gøre en ende på fattigdom – og gøre en ende på de regeringer, der tolererer den.

Vi opfordrer de økonomer, journalister og andre meningsdannere – der foretrækker at ty til ideologiske slogans og geopolitiske argumenter, der har til formål at afvise Kinas beviste succes uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed, så meget som at diskutere det – til i det mindste at have så megen intellektuel ærlighed, at de offentligt diskuterer disse ideer – der, trods alt, involverer den menneskelige arts overlevelse – med repræsentanter for Schiller Instituttet, enten personligt eller gennem elektronisk opkobling til en international videokonference.«

Resolutionen er begyndt at cirkulere bredt i flere latinamerikanske lande, både gennem de sociale medier og direkte distribuering på politiske møder og stævner. For eksempel blev, under en march i forbindelse med en politisk kampagne i Colombia, 450 eksemplarer af resolutionen uddelt som flyveblad til deltagerne

'Aftaler' eller krige? Om Trump går sammen om økonomi med Xi og mødes med Putin, vil afgøre det

Leder fra LaRouchePAC, 13. maj, 2018 – En japansk avis har rejst den mulighed, at præsident Donald Trumps afgørende topmøde den 12. juni med lederen af D.P.R.K., Kim Jong-un, måske får tilslutning fra Kinas præsident Xi Jinping. Denne rapport, med en unavngiven amerikansk embedsmand som kilde, er

slet ikke blevet bekræftet. Men muligheden for, at lederne af de tre våbenhvilelande i Koreakrigen vil mødes, med det inkluderede mål at afslutte krigen med en traktat, er meget betydningsfuld for, at dette topmøde vil fremme fred og økonomisk fremskridt i verden.

Det er imidlertid vigtigere, at præsident Trump træffer beslutningen om at følge sin egen kampagne for Alexander Hamiltons »Amerikanske System« for at »gøre Amerika stort igen«, eller han i stedet følger det britiske system for store profitter fra handel og billig arbejdskraft, som hans parti og rådgivere påtvinger ham.

Hvorfor? Fordi en beslutning til fordel for det Amerikanske System betyder at gå ind i et samarbejde med Kinas fremragende Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, som i sig selv er en kulmination af årtier, og atter årtier, af, at kineserne har lært og vedtaget Hamiltons økonomi med kinesiske karaktertræk. Og det vil gøre præsident Trumps Korea-»aftale« til en succes.

Præsident Moon Jae-in fra Sydkorea har allerede fremlagt en fredsplan til den nordkoreanske leder, der omfatter byggeri af ny infrastruktur for at integrere Koreahalvøen i Bælte & Vej Initiativet; så selv om den tredje leder, der er bragt på bane for topmødet den 12. juni i Singapore, skulle vise sig at være præsident Moon, så vil det afgørende spørgsmål fortsat være det samme.

Udenrigsminister Pompeos diskussion i dag på »Fox News Sunday« om forberedelsen til dette topmøde viste det store problem med indflydelsen, der kommer fra britisk imperieøkonomi. »Private amerikanske firmaer – og ikke amerikanske skatteborgerpenge – vil gå ind og hjælpe Nordkorea med at udvikle en økonomi for det 21. århundrede«, hvis landet opgiver sine programmer for atomvåben og ballistiske missiler, sagde Pompeo.

Disse selskabers visioner om profit vil støde samme med det

integrerede projekt for atomafrustning og fred: At bringe Koreahalvøen ind i hele udviklingen med den Eurasiske Landbro, hele omfanget af ny konnektivitet fra Japan til Paris og Madrid.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde til Kinas Weixing Satellite Communications, at, hvis Trump vælger den britiske model, vil det føre til en dybtgående, økonomisk krise for USA og verden. »Under sådanne omstændigheder vil hele det transatlantiske system synke ned i kaos. Hvis han går ... med Bælte & Vej Initiativet, vil dette nye, økonomiske fællesskab i Eurasien få den direkte modsatte virkning.«

Præsident Trump har fortsat med at have denne impuls, selv med konfliktspørgsmålet om handel med Kina. Den 13. maj tweetede han, »præsident Xi fra Kina og jeg arbejder sammen for at give et massivt, kinesiske telefonselskab, ZTE, en måde, hvorpå det kan komme tilbage i erhvervslivet, hurtigt. For mange jobs i Kina tabt. Handelsministeriet instrueret i at få det gjort!«

Bælte & Vej kan entydigt få Trumps Korea-»aftale« til at fungere.

Præsidenten ønsker tydeligvis en omfattende Mellempøsten-»aftale« med Iran og mener, at intensivt økonomisk pres – bedre kaldet finanskrigsførelse – vil skaffe aftalen. Men han har retning direkte mod den britiske, geopolitiske fælde. Britiske efterretningsaktiver i Israel og Saudi-Arabien ønsker ikke en ny Iran-»aftale«, men en Iran-krig, endnu et trin på nedstigningen i krigene fra Irak til Libyen, Syrien og Yemen, der fører til krigshelvedet med atommagten Rusland.

Trump kan intet opnå i Sydvestasien uden topmødet med Putin, som han tydeligvis ønsker, og som britisk og amerikansk efterretning er rasende for at forhindre ham i at få.

Igen, fra Weixing Satellite Communications 13. april, »I et interview med nærværende nyhedstjeneste, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, at, jo

hurtigere, præsident Trump og den russiske præsident kan mødes, desto hurtigere kan de gøre en ende på faren for en konflikt. 'På præcis det tidspunkt, hvor præsident Trump gav udtryk for dette ønske, blev mange operationer i USA sat i gang for at forhindre dette i at finde sted'.«

Helga Zepp-LaRouches forudsigelse her involverer ligeledes, at Trumps USA selv vender tilbage til det »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, som det specificeres i de »fire nye love«, som hendes mand, Lyndon LaRouche, foreslog i 2014. Disse forholdsregler begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, der vil bryde de største Wall Street-banker og Londoncentrerede banker op, uden hvilket det finanskrak, hun advarede om, kan bortfeje alle »aftaler«.

Foto: Præsident Trumps rejse til Tyskland og G20-topmødet. Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Hvis Roosevelt havde levet

Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018 – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec.,

2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den

amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »[The Time Has Come for a New System](#)«, *EIR*, 19. dec., 2008.

Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)

Leibniz havde ret: Korea beviser, man kan ændre det værste til det bedste, hvis den politiske vilje er til stede

Leder fra LaRouchePAC, 8. maj, 2018 – Alt imens massemedierne sørgede for, at den vestlige verdens opmærksomhed i dag var naglet til præsident Trumps tale, hvor han annoncerede, at USA trak sig ud af Iranaftalen – baseret på endnu en række britiskfabrikerede Store Løgne – så foregik dagens store begivenheder, der faktisk ændrer verdenshistorien, alle sammen på den asiatiske front.

* Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt et todages overraskelsesmøde den 7.-8. maj med den nordkoreanske leder Kim Jong-un i den kinesiske havneby Dalian, hvor de diskuterede vejen frem på Koreahalvøen. Kim erklærede: »Så længe, relevante parter opgiver deres fjendtlige politikker og fjerner sikkerhedstrusler mod D.P.R.K., er der ingen grund til, at D.P.R.K. skal være en atomvåbenstat, og atomvåbenafrustning kan realiseres ... Jeg håber at opbygge gensidig tillid med USA gennem dialog.«

* Den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins forslag til nordkoreanerne om et »Nyt økonomisk kort over Koreahalvøen«

skal angiveligt involvere byggeriet af »tre bælte«: en jernbane fra Sydkorea gennem Nordkorea og videre ind i Rusland; en jernbane, der løber i øst-vestlig retning langs det, der nu er den demilitariserede zone, eller DMZ; og endnu en nord-sydgående jernbane, som forlænges ind i Kina – og herfra kobler op til hele Bælte & Vej. Asiatiske medier promoverer ligeledes det historiske projekt for Tumen-floden som en del af pakken for politikken for Koreahalvøen.

* Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankom i dag til Japan til det første besøg af den kinesiske premierminister i otte år, til bilaterale diskussioner og til dernæst at deltage i det 7. ledermøde for Japan-R.O.K. (Republikken Korea; Sydkorea) den 9. maj. Li udtrykte sine forventninger om, at »de tre lande vil cementere tillid og søge samarbejde og bidrage til regional udvikling, fremgang og fred«.

Asien er stedet, hvor fremtiden i dag bygges, erklærede Helga Zepp-LaRouche. Det er den eneste del af verden, der vokser økonomisk, så meget, at det er lokomotivet, der trækker de øst- og centraleuropæiske økonomier og enhver anden nation, der er begavet nok til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Der finder ingen reel økonomisk vækst sted i Europa eller USA, og der kan heller ikke komme nogen, før også de opgiver Det britiske Imperiums finanssystem, tilslutter sig Bælte & Vej og følger Lyndon LaRouches politik, der er nedfældet i de Fire Love.

»Det, der er ved at vokse frem, er et nyt sæt relationer mellem nationer«, understregede Zepp-LaRouche, »nye relationer, baseret på win-win-samarbejde med færdsel i begge retninger«. Disse nye relationer er allerede i kraft, og de udgør kernen i det Nye Paradigme, som på lang sigt alene kan sikre den menneskelige races overlevelse.

De projekter, der nu diskuteres og bygges – Tumen-floden, Koreas »tre bælte«, Transaqua i Afrika – er alle sammen vore projekter og politikker, som i årtier er blevet specificeret

og promoveret af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere. Og nu bevæger verden sig i denne retning; vores retning.

Det er tåbeligt og selvmorderisk at lade som om, dette fremvoksende Nye Paradigme ikke eksisterer, erklærede Zepp-LaRouche. De, der, ligesom Tysklands Angela Merkel, der belærer nationerne i Øst- og Centraleuropa om, at de ikke bør tilslutte sig Bælte & Vej, fordi EU har en bedre, mere »gennemskuelig«, mindre »korrupt« »Europæisk-asiatisk Plan for Konnektivitet«, gør sig selv til grin over hele planeten. Selv enhver struds med respekt for sig selv er begyndt at hive hovedet op af sandet, for ikke at blive sammenlignet med Merkel, Macron og May.

Koreahalvøen, understregede Zepp-LaRouche, er et bevis på princippet om, at de værste situationer i verden kan transformeres til de bedste, så længe den politiske vilje er til stede – og i Korea har denne vilje vist sig at være der, kommende fra Kina, Rusland og USA.

Med det Nye Paradigme, der nu er ved at blive til virkelighed, og med Det britiske Imperiums finanssystem, der er ved at kollapse, er Imperiet nu i en situation, hvor de ikke kan vinde; men de kunne stadig lykkes med at få hele verden til at omkomme i flammehavet sammen med dem. De står tilbage med muligheden for at fremprovokere krige – som det er deres plan med den Iran-politik, som Trump i dag formulerede – og forlade sig på befolkningens godtroenhed med f.eks. at tolerere Det britiske Imperiums statskupforsøg mod Trump-administrationen.

Det er vores opgave, ifølge Zepp-LaRouche, at »uddanne befolkningen i det strategiske billede, hele billedet«, så de indser den eksistentielle fare, som britisk geopolitik frembyder, og således, at de kan handle på grundlaget for, at dette er den bedste, og muligvis sidste, mulighed for at redde civilisationen.

Foto: Præsident Moon Jae-in (højre) og den nordkoreanske leder

Kim Jong-un havde en kort samtale forud for deres topmøde, i lobbyen i Peace House, stedet for det Interkoreanske Topmøde 2018, i Punmunjeom den 27. april. (2018 Inter-Korean Summit Press Corps)

Det, der står på spil, bag tirsdagens præsidentielle annoncering

Leder fra LaRouchePAC, 7. maj. 2018 – Det af britisk efterretning anstiftede forsøg på at »kuppe« præsident Donald Trump gennem afsættelse eller lyssky retsforfølgelse, udkæmpes nu med mere og mere kraft. Lyndon LaRouches bevægelse har bidraget bravt til denne kamp gennem sit »Mueller-dossier«.

De britiske geopolitikeres fremstød for at tvinge Trump ud af præsidentskabet er nu blevet en total krigskonfrontation med Rusland og Kina, som bruger iscenesatte begivenheder til at forsøge at tvinge Trump ind i krige, hvis de ikke kan tvinge ham ud. De »udbryder-allierede« Israel og Saudi-Arabien bedriver krigsmageri imod Iran, Syrien og Libanon og begår folkemord imod Yemen; men de virkelige mål er Rusland og Kina.

Husk, at *formålet* for kampen mod det britiske anti-Trump-kup var et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem store nationer, for fred og en genopretning af den økonomiske proces efter det ødelæggende London/Wall Street-krak i 2007-08 og Bush- og Obama-administrationernes konstante krige. Trumps planer for et sådant samarbejde og en sådan genopbygning, og imod sådanne krige, var grunden til, at amerikanerne kæmpede for at bevare ham i embedet. Det var grunden til, at de britiske geopolitikere og eliterne fra »Gamle Europa«

erklærede ham krig.

For faktisk at besejre det britiske kup mod præsidenten kræver det, at vi besejrer den britiske krigskonfrontation mod Rusland og opnår dette nye paradigme. Og amerikanere kan ikke søge fred og økonomisk genoplivning samtidig med, at de tolererer forsøget på at tvinge præsident Trump ud – for i stedet at bringe en krigspræsident ind, som vi ikke behøver nævne her, og en Kongres, der forsøger at vedtage sanktioner, der fører til krig.

I det årti, der er gået, siden dette forfærdelige, globale krak og økonomiske kollaps i 2008, har Kina båret faklen for økonomisk vækst og for kredit til ny og mere produktiv vækst, næsten alene. I Bælte & Vej Initiativet, der har eksisteret siden 2013, og som Rusland har tilsluttet sig, og med voksende støtte fra Japan og samarbejde fra Indien, ligger det nye paradigme, som menneskeheden behøver.

Det boomer: Handel mellem Kina og de 71 nationer, der nu på signifikant vis deltager i Bælte & Vej, røg op på \$1,45 billion i 2017 med en stigning på mere end 10 % om året. Det er mere end handlen mellem USA og Kina og handlen mellem Vesteuropa og Kina lagt sammen, og med en næsten ligelig balance mellem eksport og import til og fra Kina. Disse lande bygger i fællesskab nye, højteknologisk infrastruktur, der øger deres befolkningers produktivitet.

I modsætning hertil klagede tyske industriselskaber i denne uge bittert til deres regering over, at de seneste, anti-russiske sanktioner gav dem store tab og sagde, »Behovet for en politisk strategi for deeskalering er åbenlyst klart. Der er politikere nok, der forårsager konflikter eller vælger en konfronterende fremgangsmåde. Vi har brug for folk, der bygger broer, folk, der har modet til at indsætte deres politiske kapital til fordel for gensidig forståelse.« En sjælden indsigt for Tyskland.

Ved ikke at vedtage et nyt paradigme, står USA over for endnu et finanskrak; og det spilder den stærke relation, præsident Trump har med Kinas præsident Xi Jinping og tydeligvis ønsker at have med Ruslands præsident Putin.

Produktiviteten er det, den amerikanske, såkaldte »genrejsning« mangler; produktivitet og kreativitet i betydningen af Lyndon LaRouches »Fjerde Lov«, som kræver et »forceret program for fusionskraft og rumforskning«. LaRouchePAC's brochure, *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*^[1], er nu ude i en tredje, masse-cirkuleret udgave til dette formål.

[1] Se også LaRouchePAC Monday Update: A Strategy for Victory: LaRouchePAC's 2018 Campaign to Win the Future, <https://www.youtube.com/watch?v=3geTipW7Wkw>

Foto: Præsident Donald J. Trump går om bord på Marine One på Joint Base Andrews. 5. maj, 2018. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Krig eller fred – Det afgørende øjeblik er kommet

Leder fra LaRouchePAC, 6. maj, 2018 – Den fremvoksende løsning på den længe betændte Koreakrise frembyder en positiv model: uanset, hvor umedgørlig, en situation synes at være; hvis verdens store magter kan arbejde sammen, kan ethvert problem overvindes. Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin arbejdede sammen hen mod et fælles mål, der giver alle sider, inklusive Kim Jong-un, mulighed for at have tillid til processen som helhed. Med den Nye Silkevejs udviklingsproces,

der ligger bag den politiske dialog, kan win-win-resultatet klart ses af alle partier.

Hvorfor kan denne proces ikke anvendes på de andre krisepunkter? Det britiske Imperium har altid været beroende på sådanne regionale kriser, som i de fleste tilfælde oprindeligt blev skabt af briterne selv, for at tvinge de globale magter til at stille op på modsatte sider – arabere versus jøder; sunni versus shia; Øst versus Vest. Hvis USA ophørte med at spille håndhæver for disse britiskkontrollerede konflikter og i stedet gik sammen med Kina og Rusland i den Nye Silkevejsånd, kunne alle disse konflikter relativt hurtigt blive løst, som i Korea.

Trump har insisteret på, at USA må ophøre med sin rolle som »verdens politibetjent« på vegne af Imperiet – og alligevel skriger krigspartiet i USA nu på krig mod Iran, krig mod Rusland over Ukraine og på en permanent kolonialistisk besættelse og opsplittning af Syrien. USA's flåde har netop gendannet den Anden Flåde til at afpatruljere Nordatlanten – flåden var blevet de-aktiveret i 2011 – baseret på det vanvittige forslag, at Rusland og Kina pludselig er blevet »stormagtstrusler« mod USA, som den nye Nationale Forsvarsstrategi erklærer. Det samme krigsparti giver også troværdighed til de svindelagtige påstande, som Bibi Netanyahu har præsenteret, nemlig, at Iran »stadig« fremstiller atomvåben, på trods af IAEA's offentlige tilbagevisning af denne løgn.

Alt imens Kinas Bælte & Vej danner grundlaget for det store potentiale for et nyt paradigme for menneskeheden, baseret på udvikling og fælles fremskridt, så er det vestlige banksystems risikable system det, der danner grundlaget for briternes og deres aktiver i USA's fremstød for krig. Økonom og historiker Nomi Prins skrev i sidste uge: »I dag står vi meget tæt – hvor tæt, ved vi endnu ikke – ved randen af en farlig, finansiel afgrund. De risici, som de største af de private banker udgør, eksisterer stadig, men nu er de endnu større, end de var i

2007-08 [henved 40 % større, -red.], og opererer nu i en arena af endnu mere gæld.« Uden en gennemførelse af det totale LaRouche-program – med en genoprettelse af et videnskabsdrevet program for fusionskraft og udforskning af rummet, skabelse af statslig bankpraksis for at skabe statslig kredit til realøkonomien, samt en Glass/Steagall-reform af det bankerotte finanssystem – er der ingen mulighed for, at denne boble ikke snart brister. Imperiets finansherrer ville foretrække krig – ikke blot en lokal krig, men en krig med Rusland og Kina, hvis samarbejde i Bælte & Vej truer deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene.

Den største fare for Imperiet er, at Trump vil leve op til sin plan om at etablere venskabelige relationer med både Rusland og Kina og således bryde denne imperieopsplitning. Russiagate-kupforsøget mod Trump er britisk efterretnings respons til denne fare. I den forgangne uge tildelte den amerikanske føderale dommer T.S. Elliott III dette kupforsøg et slag og sagde til Muellers heksejagt-team, at de langt havde overskredet deres mandat og havde anklaget Trump-medarbejdere, der overhovedet intet som helst havde at gøre med nogen som helst forbindelse til Rusland, udelukkende for at tvinge dem til at »syng« eller »komponere« information, der »ville reflektere tilbage til hr. Trump og føre til hans retsforfølgelse eller afsættelse, eller hvad som helst«.

Retssystemet i USA er blevet undergravet, med begyndelse i George Bush' Patriot Act, NSA's masseudspionering af befolkningen og efterretningssamfundets korrupsion under både Bush og Obama. Dette korrupte system er nu selv på anklagebænken.

Spørgsmålet om krig eller fred vil ikke blive afgjort på baggrund af nogen af disse krisesituationer, men derimod af, om det amerikanske folk i sig finder viljen til at adressere dem alle på én gang, for at skabe det Nye Paradigme, med LaRouches Fire Love og USA's deltagelse i den Nye Silkevej, på globalt plan. Den reviderede LaRouchePAC-brochure om denne

nødvendighed, *LaRouche's Four Laws – America's Future on the New Silk Road* (LaRouches Fire Love – Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej), er nu udgivet og tilgængelig for distribution. Gå til den som død og helvede.

Foto: Præsident Moon Jae-in og formand for Kommissionen for Statsanliggender Kim Jong-un inspicerer æresgarden under den officielle velkomstceremoni foran Fredshuset, Panmunjeom. 27. april, 2018. (Inter-Korean Summit Press Corps)

Lyndon LaRouche: En Firemagtsaftale kan skabe et nyt, globalt kreditsystem

Leder fra LaRouchePAC, 2. maj, 2018 – Det britiske Imperium og dets allierede kræfter har lanceret en række koordinerede angreb på globalt plan, som er udtænkt at skulle sikre, at ingen holdbar koalition for udvikling og fred skabes omkring planetens fire, ledende magter – Rusland, Kina, Indien og USA. Disse angreb inkluderer eskalerende provokationer, der har til formål at udløse surrogatkrig i Mellemøsten (Iran og Syrien); i Ukraine; og på Koreahalvøen – og som alle igen har til formål sluttelig at eskalere til en global krig, med USA imod Rusland og Kina.

Samtidig, og med en omhyggeligt koreograferet timing, har samme britiske kræfter optrappet deres heksejagt mod præsident Donald Trump og tyer til at fiske efter potentiel skadelig information – en aktivitet, der er lige så ekstrem, som den er farlig. Den seneste af disse er den *lækkede* trussel, at den

særlige anklager Robert Mueller måske vil indstævne præsident Trump til at besvare Muellers *ligeledes lækkede* 40 spørgsmål, ifald præsidenten nægter at besvare dem »frivilligt«.

Præsident Trump svarede selv skarpt i et tweet her til morgen: »Der er ikke tale om nogen forhindring af rettens gang (det er et set-up & en fælde). Det, der er tale om, er pågående forhandlinger med Nordkorea om atomkrig ...«

For nu at sætte sagen på spidsen: Det britiske fremstød for krig, og det britiske fremstød for at afsætte USA's præsident, er parallelle operationer, der har et enkeltstående formål. Der kan ikke være noget heldigt forsvar af præsidentskabet imod Muellers beskidte operationer uden samtidig at stoppe fremstødet for at bruge Iran, Syrien, Korea og Ukraine til at udløse krig mod Rusland og Kina. Og modsat; det britiske fremstød for krig og for at kuldkaste hele det westfalske system ved at rive gyldig, international lov, folkeretten, i stumper og stykker med militærangreb og krige, kan ikke stoppes uden at besejre Mueller-FBI-kuppet imod præsident Trump.

Både Demokrater, Republikanere og Uafhængige – såvel som også folk i andre nationer – må vågne op til denne kendsgerning, før det er for sent. I kan ikke vælge, hvilken del af denne forenede, britiske operation, I ønsker at gå imod, og hvilken del, I ønsker at støtte, baseret på de ideologiske fordomme, I inderligt holder fast ved.

Tiden er inde til moral, anført af videnskab, sådan, som det eksemplificeres af Lyndon LaRouches forslag om en Firemagtsaftale.

LaRouches første, betydningsfulde præsentation af denne idé til en politik, kom på et Forum for strategiske og sikkerhedsmæssige studier i New Delhi, Indien, 3. dec., 2008. Dernæst udvidede LaRouche denne strategi i en tale den 10. okt., 2009, han holdt på det Globale offentlige Forum for

Dialog mellem Civilisationers syvende årlige forsamling. LaRouche opsummerede denne tale fra Rhodos under et privat frokostmøde for diplomater i Washington, 4. nov., 2009.

Bemærkningerne ved dette frokostmøde, som vi her bringer uddrag af, blev fremsat næsten fire år *før* den kinesiske præsident annoncerede sin Nye Silkevejspolitik, som i dag kendes som Bælte & Vej Initiativet.

»Det var min opgave [på Rhodos] klart at præsentere, hvad en Firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, samt andre lande, der bringes ind i samme aftale, ville betyde for planeten. Det ville betyde, at vi kunne få en konvention, en aftale, om skabelse af et nyt system, der skrotter det nuværende, monetære system, som kan skrottes, fordi det allerede er bankerot ...

»Rusland og Kina stod på randen af en aftale, i denne periode, i hvilken Kina har for en billion dollar i amerikanske statsobligationer, som USA skylder Kina ... Det, der grundlæggende set skete i forhandlingerne mellem Rusland og Kina, var et arrangement om at anvende den legitime gæld, som skyldes til Kina mod en forpligtelse fra USA's side, og til at bruge dette; monetisere det, ved at investere det i noget, der er produktivt, som ville være gavnligt for Asien. Og Rusland og Kina aftalte et storskala-projekt for transport og relaterede systemer.

Planen var, ikke at stoppe dér: Planen er at udvide denne form for aftale til Sydøstasien generelt, og til at inkludere Indien. Nogle af os har en plan for at bringe USA ind i samme arrangement. For, den kombinerede magt af USA, Rusland, Kina, Indien og nationer, som ønsker at være tilknyttet dem i denne form for venture, er den største, økonomiske magt på planeten. Hvis denne planetære magt beslutter at gøre det, der må gøres, kan vi reorganisere og genopbygge verden og hurtigt skifte over fra en nedadgående udvikling og til en opadgående udvikling. Det er den valgmulighed, vi har.

Omdrejningspunktet er: USA, Rusland, Kina og Indien. Uden en aftale mellem disse fire nationer vil en sådan økonomisk genrejsning af verden ikke være mulig. Med disse fire nationer, samt andre nationer – såsom, umiddelbart, Sydøstasien, Korea, Japan og så fremdeles – andre nationer kommer med ind, og nu taler vi om muligheden for et generelt program, om skabelse af et nyt fastkurssystem, som et kreditsystem, ikke et monetært system, men derimod et kreditsystem baseret på fastkursaftaler, til langfristet samarbejde om infrastrukturinvesteringer, som vil være drivkraft for udviklingen af produktive investeringer.

Med infrastruktur mener vi først og fremmest storskala-transport: moderne jernbaner, og overlegne jernbanesystemer [maglev], til transport over land. Formålet er at kunne rejse over land igennem Eurasien, gennem Beringstrædet og ind i landene på det amerikanske kontinent; og gennem Mellempøsten og ind i hele Afrika. Vi kan således skabe forbindelser med denne form for massetransit, som er mere effektive end transport over vand, og som vil udgøre en drivkraft for udvikling i alle de områder, igennem hvilke et sådant jernbanesystem og relaterede systemer rejser.«

Det smuldrende Imperium er endnu ikke dødt; tørster desperat efter krig

Leder fra LaRouchePAC, 1. maj, 2018 – Lad os tage et overblik: Alle bestræbelser fra briternes side på at bringe USA's

regering under præsident Donald Trump til fald er mislykkedes. MI6-agent Christopher Steeles uvederhæftige dossier er nu afsløret som det eneste grundlag for Obamas korrupte efterretningsteams lancering af Trumpgate, og gerningsmændene står nu selv over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger; Skripal-affæren er forsvundet fra medierne, med forbindelserne til selv samme Christopher Steele, der er kommet frem i lyset; svindelen med de kemiske våben i Syrien, som blev brygget sammen af de britiskstyrede Hvide Hjelme, er nu blevet internationalt afsløret som en nazi-lignende, iscenesat hændelse, med det formål at retfærdiggøre et militært angreb. Dette angreb, hvor Trump blev narret til at tilslutte sig briterne og franskmændene, har *de facto* erklæret den internationale lov, folkeretten, som blev etableret efter Anden Verdenskrig gennem FN for at forhindre endnu en krig, for død.

Imperiet vil ikke tavst forsvinde i natten. Bibi Netanyahus narrestreger – hvor han hævder at have bevis for, at Iran stadig udvikler atomvåben – bliver latterliggjort af selv tidligere israelske efterretningsfolk som 'nyheder' i ny indpakning, som allerede er kendt af IAEA, og som intet beviser. Men briterne har altid brugt den israelske højrefløj, og den saudiske kongefamilie, til at fremprovokere splittelse og, når dette var nødvendigt, anstifte krige. Med Trump, der har samarbejdet med Putin omkring overvindelse af ISIS i Syrien, og som sværger, at USA skal trækkes ud af Syrien i det hele taget og »holde op med at være verdens politibetjent«, trækker briterne nu i alle tilgængelige tråde for at trække USA ind i flere krige.

Den samme situation eksisterer i Ukraine. I dag lancerede Porosjenko sin operation »Fælles Styrker«, hvor han konsoliderer Nationalgarden, det Nationale Politi og de indbyrdes forskellige, nynazistiske militser under én centralkommando, der er helliget en militær løsning i Donbas.

En ny krig i Syrien eller Ukraine kunne hurtigt eksplodere til

krig med Rusland, og en ny verdenskrig, denne gang med atomvåben.

Og dog, når USA arbejder sammen med Kina og Rusland, kan der ske mirakler, som det blev demonstreret i Korea. Den »permanente krise« i Korea, lige såvel som den »permanente krise« i Mellemøsten – både den arabisk-israelske konflikt og konflikten mellem sunni og shia – er med fuldt overlæg blevet opretholdt af briterne og deres aktiver, som 'kamphane-arenaer' for krig mellem Øst og Vest for at holde stormagterne splittet, til fordel for Det britiske Imperium, der kontrollerer finanssystemet, centreret omkring City of London og Wall Street.

Men den Nye Silkevej er en trussel imod denne »del-og-hersk«-mentalitet. Win-win-politikken i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som transformerer den »Tredje Verden« til moderne, agro-industrielle nationalstater gennem moderne infrastrukturudvikling, har demonstreret, at konflikter, baseret på etnicitet, religion, omstridte territorier og lignende, kan overvindes, baseret på fremme af alle nationers og alle folkeslags fælles interesser.

USA's rolle i denne globale krise er afgørende. Med den indiske premierminister Narendra Modis historiske topmøde med Xi Jinping i sidste uge, arbejder de tre store kulturer Rusland, Kina og Indien nu sammen om skabelsen af en Nyt Paradigme for menneskeheden. Lyndon LaRouche har længe insisteret på, at »Firemagtskombinationen« Rusland, Kina, Indien og USA er nødvendig for at gøre en ende på Imperieverdenen, én gang for alle.

Præsident Trump har gentagne gange understreget, at venskab med Rusland og Kina »er en god ting, ikke en dårlig ting«, hvilket er hovedårsagen til, at britisk efterretning i det hele taget lancerede Russiagate-kupforsøget. Hvis Trump skal overleve, må det amerikanske folk identificere briternes rolle, befri Trump for det britiske kupforsøg og støtte op om

hans bedste impulser for fuldt og helt at gå sammen med Amerikas naturlige allierede i Rusland og Kina, gennem fuld deltagelse i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC-aktivister i hele USA rapporterer den stærke respons til dette krav om at gøre en ende på Imperiet, gå med i BVI og afslutte det Wall Street-kontrollerede »topartisystem«-s inddæmning af det amerikanske folk. Her har Trump vist vejen ved at angribe Republikanere og Demokrater lige energisk, når de bringer nødvendigheden af at konfrontere Rusland og Kina til torvs. Det Nye Paradigme er ikke alene inden for rækkevidde, men er også absolut nødvendigt, hvis briternes krigsplaner skal besejres.

Foto: Præsident Trump og førstedame ved en statsmiddag med Frankrigs præsident Macron og frue, 24. april, 2018. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Britisk geopolitik: Fjende af Trump; fjende af Amerika; fjende af fred

Leder fra LaRouchePAC, 30. april, 2018 – For at præsident Donald Trumps præsidentskab skal overleve og opnå noget som helst af betydning for Amerikas fremtid, må de britiske angreb mod hans administration blive besejret.

Disse angreb har gentagne gange haft til formål at tvinge præsidenten ind i en konfrontation med Rusland »på britisk side«, eller også blive drevet ud af embedet af en

»Russiagate«-skandale, der er opfundet af britisk efterretning.

Og britisk, geopolitisk tankegang internt i Trumps administration skubber ham væk fra enhver politik for at »gøre Amerika stort igen«, som han lovede under sin valgkampagne.

Britiske krav om en krigskonfrontation med Rusland har skabt kriser for præsidenten og den politik, han har i sinde, for samarbejde mellem stormagter for fred og økonomisk fremskridt. Men når dette samarbejde har frembragt afgørende fremskridt hen imod fred og genopbygning af Koreahalvøen, bliver Trump skubbet til at angribe Iran: igen, så er det Rusland, der er målet.

Storbritanniens »Skripal-forgiftningsaffære« og »kemiske angreb i Douma« – der forårsagede masseudvisninger af russiske diplomater og krig mod Syrien – ser nu i stigende grad ud til at have været krigs-svindelnumre, ligesom Tony Blairs »irakiske masseødelæggelsesvåben«. Så nu har den israelske premierminister »Bibi« Netanyahu pludselig hævdet, at han har »100.000 hemmelige filer«, han ikke kan afsløre, om »Projekt Amad«, hvor atomvåben fremstilles af Iran, og som USA må hjælpe Israel med at ødelægge. Fra et Israel, der i hemmelighed anskaffede og udviklede snesevis af leveringsdygtige atomvåben, og stadig lyver om dem, er dette en uhyrlighed. Men dets mål er indlysende: Trump må vælge krig, vælge briternes side imod Rusland, opgive sin politik for stormagtssamarbejde.

Amerikas økonomi får samme behandling.

Præsident Trump bliver skubbet bort fra sine erklærede hensigter – at bryde Wall Streets »gigantboble«, bygge ny, højteknologisk infrastruktur, udvide rumprogrammet og atter sætte »vore fodaftryk i fjerne verdner« – for i stedet at vedtage *britiske* alternativer. Disse alternativer blev udtrykt af finansminister Mnuchin på Fox Tv mandag morgen, mens han

kom med totalt falske påstande om den amerikanske økonomi reelt set særdeles magre resultat. »Skattelettelse«, sagde Mnuchin; den politik for skattelettelse til styrkelse af konkurrenceevnen blandt transatlantiske nationer, som blev lanceret af Storbritannien under Margaret Thatchers regeringer i 1979-90. »Afregulering af bankerne«, lød Mnuchins slagord, og som blev opfundet af en britisk afregulering af bankerne i 1986, der var så gennemgribende, at den blev kaldt »Big Bang« og drev Amerika til at opgive Glass/Steagall-loven og dernæst til at opleve et finanskraak præcis et år senere.

Og »privatisering«, en politik, der blev udviklet i 1970'erne og 1980'erne i UK og i de britiske kolonier New Zealand, Australien og Canada, bliver nu brugt til at ødelægge det amerikanske rumprogram og Trumps forpligtelse til at bygge en ny, økonomisk infrastruktur.

Den 27. april afsværgede lederen af National Space Council, skabt af præsidenten, internationalt samarbejde om rumforskning, alt imens en anden embedsmand sagde, NASA ikke skulle udvikle noget nyt rumsystem, hvis det kunne købe et allerede eksisterende, privat system. Den amerikanske transportminister udelukkede bogstavelig talt under et besøg i Beijing samarbejde med Kina om nye infrastrukturprojekter.

Kinas globale netværk med store infrastrukturprojekter, Bælte & Vej Initiativet, udgør den største mulighed for stormagtssamarbejde – USA med Kina, Indien og Rusland – der nogen sinde har eksisteret.

Hvis USA forsætter med denne stupiditet, vil Kina, Indien, Rusland og Japan snart anføre menneskets udforskning af rummet, mens Amerika kigger frem af mudderet af økonomisk stagnation og omsiggrubende narkeafhængighed.

I sit forslag fra 2014, »Fire Nye Love«, specificerede Lyndon LaRouche en »omgående genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af USA's præsident Franklin D. Roosevelt,

[og] en tilbagevenden til et system af et topstyret og gennemgribende defineret, statsligt nationalbanksystem« med det formål at investere i produktivitet gennem højteknologisk infrastruktur, et udvidet NASA og et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Dét repræsenterer »det Amerikanske System«, som de britiske geopolitikere altid har søgt at ødelægge – og som kan besejre dem.

Foto: På sidelinjerne af det 25. APEC-møde for økonomiske ledere. Med USA's præsident Donald Trump og den russiske præsident, Vladimir Putin. 11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

En spirituel faktor

Leder fra LaRouchePAC, 29. april, 2018 – Den betagende proces, der er blevet mest synlig i Korea i løbet af de seneste dage – og hvor mange mennesker forventede for blot et par uger siden, at dette ville ske? – er stadig langt fra den totale sejr, som vi kæmper for. Foreløbig er det stadig en forpost, der kæmpes om. Det britiskledede angreb mod Syrien for to uger siden tilsigtede at forhindre dette fremskridt; det påførte det alvorlig skade, og næste gang, hvis vi tillader en 'næste gang', kan blive langt mere skadelig.

Men, selv som en omstridt forpost, så har det håb, som Korea-forhandlingerne repræsenterer, ikke desto mindre fejlet hen over verden med sin inspiration. Det var fuldstændig naturligt, da tusinder af tilhængere ved præsident Trumps møde i Michigan den 28. april, begyndte at synge, »No-bel«, »No-bel!«, da han nævnte Korea. Uanset partitilhørsforhold eller politiske grupperinger, så, for enhver, der har en smule

forståelse og moral, kan det ikke slå fejl at finde nogen grad af inspiration fra Korea i dag. Husk, at den erklærede tilstand af fjendtligheder på Koreahalvøen har eksisteret lige siden 1950, hvor verdens befolkningstal blot var 2,5 mia., i sammenligning med nutidens 7,6 mia. mennesker. Kun omkring 7 % af dem, der lever i dag, var overhovedet blevet født, da denne aldrig afsluttede krig begyndte. Og denne Koreakrig indviede denne Kolde Krig, som dominerede resten af det rædselsfulde 20. århundrede. Og på lignende måde understøtter den frosne koreakonflikt stadig væk det britiske imperiesystem med at sætte alle op mod alle, for at opretholde dets verdensherredømme.

Det, der nu er ved at finde sted i Korea, er blevet muligt gennem det fælles og koordinerede arbejde udført af Kina, Japan, Rusland og USA, sammen med de to Korea'er. Det, der til syvende og sidst har gjort dette muligt, er, at Kina, Japan, Rusland og USA alle har gennemgået dybtgående forandringer i løbet af de seneste årtier, som først nu, i dag, har gjort denne form for samarbejde muligt, hvor det tidligere aldrig havde været muligt. Hvad forårsagede disse ændringer? Præsidenterne Xis, Putins og Trumps, samt premierminister Abes nye politikker af? Jovist; men hvad var det, de alle havde til fælles?

Der foreligger en spirituel faktor. Som Douglas MacArthur så viseligt udtrykte det om bord på slagskibet *Missouri* i Tokyo Bay, »det må være af ånd, hvis vi skal redde kødet«. Lyndon LaRouche refererede til dette i sit banebrydende arbejde fra 2004, *The Coming Eurasian World* (Den kommende eurasiske verden), hvor han skrev, »Det, der sker, som jeg ofte, endda på nært hold, således i løbet af mit liv har set, er, at udviklingen af en hel kulturs kollektive bevidsthed drives af gnisten fra interventionerne, gennem tvetydighedens slør, fra relativt få genier og fra de unge mennesker, der gentager geniens oplevelse af opdagelse, i deres egen selvudvikling i den tidlige ungdom«. (*»Toward a Second Treaty of Westphalia:*

The Coming Eurasian World», EIR, Dec. 17 2004)

Den »kommende eurasiske verden«, den næste, store fase i menneskets udvikling, som Lyndon LaRouche her forudsagde, er nu ved at komme inden for vores synsfelt, drevet af de geniets gnister, som han har spredt igennem mange årtier. Koreaforhandlingerne tilstår os som muligt, at det kan gøres. Det skiller sig nu klart ud, ligesom den Nye Verden gjorde det for Schillers *Columbus*. Vil vi nu virkelig gøre det?

Foto: 27. april, 2018, underskrev præsident Moon Jae-in og formand Kim Jong-un Panmunjom-erklæringen for Fred, Fremgang og Genforening på Koreahalvøen som et resultat af topmødet, og de annoncerede erklæringen i fællesskab. (South Korea Gov. / koreasummit.kr)

Macron taler på vegne af Imperiet – Hører Trump efter?

Leder fra LaRouchePAC, 25. april, 2018 – Hvis man troede på, at præsident Trump accepterede den franske præsident Emmanuel Macrons fantasmer for den samlede amerikanske Kongres i dag, så ville man acceptere, at Trump skulle være rede til at underkaste nationen Det britiske Imperiums kollapsende, gamle paradigme. Macron, der tydeligvis talte for Imperiet (som franskmændene plejer at gøre) opførte sig, som om Trump havde aftalt med ham, at USA skulle forblive i Syrien som en besættelsesmagt; at Trump snart ville vende USA tilbage til den fascistiske, grønne Paris-aftale om afindustrialisering af verden for at »redde planeten«[1] og at, når Trump taler om »fake news«, mener han russerne.

Pardon, Monsieur, men det britiske kupforsøg mod vores præsident er endnu ikke lykkedes; faktisk er det i store vanskeligheder, med MI6-agent Christopher Steele og hans amerikanske medskyldige i Obamas efterretningssamfund og i Obamas Udenrigsministerium, der selv står over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger. Medlem af Repræsentanternes Hus for Californien, Devin Nunes, har, med sit formandsskab for Husets Efterretningskomites efterforskning af anklagerne bag Russiagate-fupnummeret, fastslået, at »der ikke var nogen officiel efterretning, der blev brugt til at indlede denne efterforskning«. Det var snarere alt sammen britiske løgne, der blev bragt til torvs i massemedierne som »fake news« – som Trump korrekt har fremført og gentagent fordømt.

Monsieur Macron fik, desværre, en heltemodtagelse af de korrupte medlemmer af USA's Kongres, der stod op og applauderede og højlydt jublede, da Macron sagde, at menneskeheden var i færd med at ødelægge denne planet; at CO2 ødelagde ethvert håb for vore børnebørn; at »der er ikke nogen Planet B«, og at »vi må arbejde sammen for at gøre planeten stor igen«. Prins Philip kunne ikke have sagt det mere diabolsk.

✘ [1] Se Introduktion til [EIR's Rapport: »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!«](#) Inkl. oversigt og links til de artikler, der er oversat til dansk. En forhåndsvisning som pdf er tilgængelig.

Men Trump har hidtil ikke kapituleret over for dem, der truer ham, og som forlanger, at han opgiver sine løfter til det amerikanske folk, der skaffede ham valgsejren. Trump lægger skylden for »fake news« på USA's og UK's pressehorer, ikke Rusland. Han hævder, at udvikling er vigtigere end klimaforandringens falske videnskab. Han insisterer på, at USA må blive venner med Rusland. Han annoncerede ligeledes tirsdag, at han sender sit økonomiske team til Kina, hvor »vi har en virkelig god mulighed for at indgå en aftale« med Xi

Jinping, som er »en fantastisk fyr og én af mine venner«.

Det er præcis dette, som briterne og deres aktiver i USA, såvel som i Frankrig, er desperate for at forhindre. Der er et potentiale for, at der i USA og Europa skabes en massebevægelse imod den imperiale krigspolitik, der drives frem af britiske løgne. Folk reflekterer nu over Tony Blairs eventyr for børn om masseødelæggelsesvåben i Irak, som lancerede de seneste 15 års blodbad og ødelæggelser i hele Mellemøsten, og som atter drev skabelsen af udstrakte terroristnetværk med grobund i de befolkninger, der var mål for denne destruktion, og ligeledes var det, der drev millioner af desperate flygtninge, som således bragte kaos i Europa. En tysk, parlamentarisk komite fastslog 20. april, at det britiskanstiftede missilangreb mod Syrien var »en overtrædelse af folkeretten«, selv om den ynkelige kansler Angela Merkel kaldte det for »nødvendigt og passende«. Verden må i sandhed sige »aldrig mere« til det britiske imperiekrigsparti.

Verden må ligeledes sige »ja« til den Nye Silkevej som det eneste alternativ til diktater fra 'the lords' fra finanscentrene i City of London og Wall Street, som ikke vil sky noget middel for at redde deres bankerotte system for storstilet spekulation og ditto svindel. De er helt villige til at løbe risikoen for en global krig for at forhindre USA i at gå sammen med Kina og 140 andre nationer, der nu ser en vej ud af nedskæringer og krig gennem det Nye Paradigme, der udtrykkes gennem Kinas Bælte & Vej Initiativ. Den indiske premierminister Narendra Modi rejser til Kina i denne uge med den hensigt at bringe Indien ind i et samarbejde med Kina og Rusland i det globale udviklingsalternativ. Hvis præsident Trump bringer USA ind i et fuldt og helt samarbejde i den Nye Silkevej, ville dette komplettere »firemagtsalliancen«, som Lyndon LaRouche længe har promoveret som den kraft, der er nødvendig for at gøre en ende på Det britiske Imperium.

Ved at forene Øst og Vest, kan vi for altid afskaffe

imperiepolitikken med sin »del og hersk«, og menneskeracen kan gå fremefter med opbygningen af en fremtid for menneskehedens fælles mål. Der er intet valg, og dette er et dyrebart muligheds øjeblik, vi ikke må forpasse.

Foto: Præsident Trump og præsident Macron fra Frankrig,. 24. april, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Topmøde i Shanghai Samarbejds- organisation i juni: Storbritanniens truende mareridt

Leder fra LaRouchePAC, 24. april, 2018 – Kina sætter kraftigt ind for at sikre, at det forestående topmøde i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) i Qindao i juni måned bliver til endnu et vendepunkt i skabelsen af et nyt, globalt paradigme, som vil begrave både britisk geopolitik og dens spejlbillede, det bankerotte transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste par år har den kinesiske præsident Xi Jinping haft held til at bruge topmøderne i Bælte & Vej Initiativet (BVI), G20 og BRIKS til at lancere og konsolidere nye, betydningsfulde, konceptuelle initiativer for dette nye paradigme, til Londons absolutte rædsel.

Dette bliver det første SCO-møde, hvor Indien og Pakistan er fuldgyltige medlemmer. Splittelsen mellem disse to lande har været en grundpille i britisk geopolitisk manipulation og

provokation i årtier. Endnu vigtigere er det, at britisknærede spændinger mellem Indien og Kina – inklusive Indiens hidtidige uvilje mod at tilslutte sig BVI – fik et kraftigt skud for oven tidligere på ugen med meddelelsen om, at Kinas præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi vil holde et uformelt møde den 27.-28. april i Wuhan, Kina. Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium kommenterede optimistisk det »evige venskab« mellem de to gigantnationer og erklærede, at, i lyset af den »åbenlyse tendens mod destabilisering og usikkerhed« på internationalt plan, vil Xi-Modi-topmødet »afstikke kursen, opsætte nye mål og bryde ny jord for bilaterale bånd ... [og] ligeledes bidrage til regional fred og udvikling«.

En kronik om topmødet af professor Zhang Jiadong fra Fudan Universitet i *Global Times* 23. april var strategisk præcis: »Kina og Indien behøver stadig strategisk enhed for at omforme den gamle, internationale, politiske og økonomiske orden ... Som de to ældste civilisationer i menneskets historie, ... deler Kina og Indien en vision for fremtiden og vore historiske forpligtelser«.

Disse asiatiske udviklinger, sammen med Japans erklærede hensigt om at samarbejde tæt med Kina om Bælte & Vej, er på dramatisk vis i færd med at forskyde hele den globale dynamik i retning af det nye paradigme. Som Helga Zepp-LaRouche i dag udtalte: »Det forestående topmøde mellem Modi og Xi er potentielt et absolut gennembrud. De udgør de to ældste civilisationer, hver 5000 år eller mere, og de repræsenterer 40 % af verdens befolkning. Og, hvis de kommer sammen, og med Japans nye fokusering på Kina og Rusland – se blot på situationen! Det er Asien, der tæller. På den anden side har vi det absolut impotente, gamle paradigme, der repræsenteres af Macron og Merkel, som forsøger at overbevise Trump om at forblive i deres gamle verdens lejr.

»Det er meget klart: kampen står mellem USA's tilslutning til dem og Det britiske Imperium, eller tværtimod til Putin og Xi.

Hvis de fire vigtigste nationer – Rusland, Kina, Indien og USA, dvs., Lyndon LaRouches Firemagtskoncept – vinder, står verden på sikker grund.«

Zepp-LaRouche fortsatte med at sige, at verden i løbet af de kommende par måneder vil gå ind i en periode med meget dramatiske ændringer, en periode fra april til juni med global omgruppering. Der er det diskuterede Trump-Putin-møde; Trumps forhandlinger med Nordkoreas Kim Jong-un; det planlagte SCO-topmøde; og mere endnu. Zepp-LaRouche talte til sine medaktivister i LaRouche-bevægelsen internationalt:

»Det er vigtigt, når vi sidder i disse gamle paradigme-lande, at vi så ikke lader os blive influeret af omgivelserne, og at vi ikke går med på den daglige mediedæknings op- og nedture, som ikke er andet end psykologisk krigsførelse mod befolkningens intellekt. Vi må placere os selv fermt i det nye paradigme og indtage den højeste moralske og intellektuelle standard.«

Tag folk ud af den angst og impotens, de føler, sagde Zepp-LaRouche, og løft dem op til det højeste niveau, til det stadium, hvor virkelig historie skabes. Vis dem, at verden *kan* sættes på ret køl – men kun gennem at fungere på det ophøjedes niveau.

Foto: Deltagerne i det ekspanderede format af SCO's Råd for Statsoverhoveder. 9. juni, 2017. (en.kremlin.ru)

Det er stadig briterne,

dumme!

Leder fra LaRouchePAC, 23. april, 2018 – Med den britiske May-regerings udbrud om tvivlsomme anklager om kemiske våben og krav om krig og konfrontation med Rusland, står lederne af de nationer, der er mest afgørende for fremtidigt, menneskeligt fremskridt, over for at skulle træffe et valg.

Briterne kræver en ny Kold Krig, eller det, der er værre, med ikke alene Rusland, men også Kina. De nationer, vi længe har identificeret som nøglen til en bedre fremtid for menneskeheden, hvis de går i samarbejde – USA, Kina, Rusland og Indien – har fået det nye paradigme for dette samarbejde i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ, et potentielt globalt program for store projekter for ny infrastruktur.

Præsident Donald Trump er under trussel om at blive tvunget ud af embedet af angreb, oprindeligt sat i værk af britisk efterretning, pga. hvert eneste træk, han udfører hen imod samarbejde, eller blot forhandling, med præsident Vladimir Putins Rusland. Og Indiens premierminister Narendra Modi for hvert træk, han udfører, for at vende tilbage til et samarbejde med Kina.

Briterne har, tilskyndet af deres saudiske allierede og af Frankrig, været drivkraften bag hver eneste af de katastrofale og evindelige krige for »regimeskifte«, der har ødelagt Sydvestasien, fra Irak til Libyen til Syrien og Yemen. *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtalte efter mordet på Muammar Gaddafi i 2011, at det var briternes mål at få USA ind i en konfrontation med Rusland; og dette står nu klart for alle.

For at træffe dette valg – og for at vælge det nye paradigme for fremskridt, som Bælte & Vej repræsenterer – må disse nationers lederskab virkelig vende sig mod LaRouches forslag. Søndag sagde den yemenitiske regering i Sana'as

udenrigsminister, Hisham Sharaf, »Jeg vil gerne personligt gøre honnør for fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og som gør en stor indsats i sin kampagne for solidaritet med os her i Sana'a, og som kræver en standsning af den militære aggression, genopbygning af Yemen og at gøre Yemen til en perle i den Nye Silkevejs og Verdenslandbroens perlekæde«.

I USA udgøres LaRouches foreslåede »Fire økonomiske love for at redde nationen« af 1) en opbrydning af Wall Street-bankerne; 2) dannelse af en national kreditinstitution; 3) investering af denne kredit i den mest produktive, højteknologiske, nye infrastruktur; og 4) programmer som under »Apollo-projektet«, for at genoplive rumforskning og udvikling af fusionskraft.

Vi må vende os mod disse handlinger for at afslutte et årtis stagnation, der begyndte med G20-mødet i 2009 i London, hvor en politik for centralbankernes ubegrænsede bail-out af storbankerne i London og på Wall Street blev vedtaget af Barack Obama, arm i arm med premierminister Gordon Brown.

Dette forår har gjort det klart, at den alternative politik, som endda truer med atomkrig med Rusland og Kina, kommer fra London. Det er briterne, dumme!

Foto: Den britiske premierminister Theresa May deltog i en middag på Buckingham Palace med 'Hendes Majestæt' dronningen. 1. april, 2018. (flickr / Number 10)

Huset Windsors forestående

fald

Leder fra LaRouchePAC, 22. april, 2018 – Næsten et kvart århundrede efter udgivelsen af Lyndon LaRouches artikel fra oktober 1994, »Huset Windsors forestående fald«, er den stadig den mest rungende opfordring til, at hele menneskeheden skal gribe til forsvar for at blive de sidste rester af Det britiske Imperiums oligarkismes svøbe kvit; en svøbe, der endnu i dag udgør en trussel om hellere at ødelægge hele verden snarere, end den vil løsne sit greb om planeten. LaRouche skrev denne artikel som en introduktion til en 60 sider lang *EIR*-Specialrapport med samme titel, som blev udarbejdet under LaRouches personlige supervision umiddelbart efter hans løsladelse fra fængsel i begyndelsen af 1994, efter fem års uretfærdig fængsling, på selvsamme Britiske Imperiums bud. I denne artikel taler LaRouche i sin egenskab af den ledende anklager på vegne af menneskeheden mod det folkemorderiske Britiske Imperium.

»Mine damer og herrer fra læserskarens internationale jury, vi har bragt jer til denne domstol for at høre anklager, der har deres oprindelse i en af de mest monstrøse forbrydelser, der nogen sinde er begået i menneskehedens kendte historie; en forbrydelse, der er begået på en enorm skala.

Vi fremlægger her for jer beviserne for, at, i de seneste fireogtredive år siden dens stiftelse i 1961, har en ond organisation, der kalder sig selv sådanne ting som Verdensnaturfonden, deltaget i overlagt folkemord mod nationerne og folkeslagene i subsahara-områderne i Øst-, Vest- og Sydafrika. Vi vil bevise for jer, at, i hele denne periode, har lederen af denne forbryderiske sammensværgelse været prins Philip, også kendt som hertugen af Edinburgh og den regerende dronning af Det forenede Kongeriges gemal ...

Disse beviser vil vise, at han er personligt ansvarlig for dette igangværende og forsøgte folkemord imod befolkningen i

Afrikas subsahara-område, såvel som også andre steder på planeten. Bevismaterialet viser, at denne royale gemal er skyldig i denne forbrydelse, ikke alene som person, men også i sin egenskab af den udpegede, prinselige leder ('kingpin') af dette rædselsfulde foretagende. Der er mange andre skyldige parter ...

Listen er, som den også bør være, lige som en opsummering af forbryderne under Nürnberg-domstolens kategori af forbrydere, under rubrikken, forbrydelser mod menneskeheden ...

Det er fuldt ud og rimeligt udregnet, at de politiske forholdsregler, som prinsen og hans medskyldige har vedtaget og i øjeblikket er i færd med at gennemføre i verden, ville, om dette fik lov at finde sted, reducere befolkningstallet på denne planet fra de nuværende omkring 5,3 mia. mennesker til langt under 1 mia. inden for omkring to generationer, hovedsageligt gennem den hyperbolske og selvaccelererende virkning af hungersnød og epidemiske sygdomme hos mennesker, dyr og planter. Under omstændigheder, fremkaldt som et biprodukt af et sådant koncentreret chok til alle højere livsformers immunsystem, er det på ingen måde garanteret, at der overhovedet ville eksistere mennesker ved slutningen af det forestående århundrede, hvis prinsen og hans medskyldige ikke stoppes og politikkerne omstødes, nu. Vi kan håbe på, at et sådant holocaust ikke er vist, men vi vover ikke at forlade os på dette ønske; under alle omstændigheder må prinsen, hans medskyldige og deres onde politikker stoppes nu ...

Den ondskab, der gennemsyrrer prinsens og hans medskyldiges forbryderiskhed, er meget gammel, lige så gammel som de svagt oplyste horisonter af den tidligste, kendte historie. Den ultimative fjende er ikke denne ulyksalige prins, men snarere den særlige kriminelle tradition, der med rette beskrives som 'oligarkisme'. Denne oligarkisme er det særlige smitsomme stof, der er ansvarligt for den moral og mentale sygdom, som den anklagede prins og hans medskyldige lider af. Ved valget af en retfærdig og klog fremgangsmåde med hensyn til de

igangværende forbryderiske handlinger, der her dokumenteres, må vi hæve os over de fleste nuværende, internationale juridiske og relaterede praksissers fremherskende dekadens for at helbrede problemet, snarere end, sådan, som sejrherrene perverterede Nürnberg-rettergangen, idet de søgte at skjule vor egen, tidligere forsømmelse bag iøjnefaldende lidelser, der blev påtvunget nogle anklagede syndebukke ...

Den udfordring, der udgøres af de beviser, der fremlægges for jer, er: Kan I, juryens medlemmer, provokeres af rædslen, der ligger i det faktum, at ingen løsning på kollapset af denne civilisation eksisterer under de nuværende, alment accepterede adfærdsregler, og til at opdage de nødvendige, radikale, aksiomatiske ændringer af de politiske beslutninger; sådanne ændringer, der kunne gøre det muligt for menneskeheden at genopbygge et ødelagt samfund umiddelbart fra ruinerne af det kollapsede dynasti, uden at gennemleve en 'Ny Mørks Tidsalders' mellemliggende mareridt?«

(Hele LaRouches artikel kan ses her: https://www.larouchepub.com/eiw/public/1994/eirv21n43-19941028/eirv21n43-19941028_012-the_coming_fall_of_the_house_of_lar.pdf)

Sammenlign denne strategiske vurdering af Lyndon LaRouche fra 1994 med den, som blev præsenteret af Maria Zakharova, talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, 19. april, 2018, i det afsnit, der bærer overskriften, »The Political Crimes of the U.K.«. I dette 17 sider lange dokument præsenterede Zakharova en udstrakt gennemgang af britisk folkemord over hele planeten i århundredernes løb. »Afrika har også fået sin andel af lidelser under britiske overgreb. Henved 13 millioner afrikanere blev udskibet fra kontinentet som slaver. Antallet af afrikanere, der døde under denne periode, er tre til fire gange højere end det antal, der blev fjernet fra kontinentet. Med andre ord, så løber det totale antal ofre op i titals millioner af mennesker ... Historikere mener, at Storbritannien er verdensførende, når det drejer sig

om folkemord, i betragtning af de millioner af uskyldige civile, der er blevet dræbt i britiske kolonier.«

Sammenlign nu begge disse tekster med den gentagende erklærede, britiske politik for at ødelægge Donald Trumps præsidentskab, hvor denne politiks mest skamløse trussel kom i en artikel af BBC-journalist Paul Wood, udgivet i londonavisen *Spectator* 21. januar, 2017 – dagen efter Donald Trumps indsættelse – under hovedoverskriften, »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller simpelt hen afsat gennem en rigsretssag?«

Med alt dette, der står fuldstændig klart for jeres indre øje – og som får yderligere kraft gennem bevidstheden om, at Kina og Rusland begge har handlet for at erstatte det bankerotte Britiske Imperium med et Nyt Paradigme – opfordrer vi jer, damer og herrer i læserskabets internationale jury, til at handle i overensstemmelse hermed.

Foto: Dronningen af Englands gemal hertugen af Edinburgh.